

Nereden çıktı bunlar

Kim çıkardı başımıza bu temmuzları bu ağustosları
bu afrika'ları ve sıcaklarını

Bu rengi atmış göğü
Bu ağarmış güneşi
Bu kurumuş havayı kim çıkardı başımıza

Kim çıkardı başımıza bu su havzalarını
bu delik deniz çanaklarını
bu su kaçaklarını

Bu boyası çıkmış burçları
Bu kırkı çıkmış mehtabı
Bu sıvası dökülmüş yıldızı kim çıkardı başımıza

Kim çıkardı başımıza bu sahilsiz denizleri
bu cüzamlı şarkıları bu avrupa'yı
Bu hicranlı çirozları
Bu evhamlı lakerdayı
Bu evde kalmış balıkları kim çıkardı başımıza

Kim çıkardı başımıza bu yer depremini bu su depremini
bu damacanalı suları bu sebepsiz bahşişleri
Karafakisiz rakıları
Bu sürahisiz suları
Bu yoldan çıkmış geceleri kim çıkardı başımıza
Kim çıkardı başımıza bu boşanmaları bu evlat acılarını
bu iş bulamamaları bu repoyu

Bu arsız sıfırları
Bu arsız martıları
Bu acılı kebabı kim çıkardı başımıza

Nerede taze lüferler tuzlu lakerdalar eski laternalar
testi testi sular
taştan hamamlar
bakırdan kurnalar
Nerede bir çalışta ezberleyen zurnalar
Nerede bir bakışta gelen buzlu rakılar
Nerede

Böyle misin sen, neredesin ey güzel şehir

Bir şehir kurmak

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, develer tellal pireler berber iken, ben bağda üzüm bekler derede odun yükler iken, bir varmış bir yokmuş masalın yalanı mı olurmuş. Uzaklarda, çok uzaklarda, bambaşka bir enlemde, bambaşka bir âlemde, bir şehir varmış, yaşarmış kendi halinde. Bu şehre türkmenbaşı olduğumdan beri hem eğlenceye hem dinlenmeye ve biraz da otlara, çevik ayaklı atlara, dağ atlarına, denizatlarına ve kızımın bana kalan atına vakit ayırmamıştım. Bir akşamüstü serinliğinden sızan rehavetle kendimi dağlara atmak istedim ve o an fark ettim ki bu şehirde dağ yok. Kaldırıp kafamı o güne kadar bakmadığım kadar çok ve şehvetle baktım şehre. Yanlış bir şeyler gördüm. Yanlış bir şeyler sezdim. Kaldırıp kafamı o güne kadar okumadığım şehir tarihini okudum. Araştırdım soruşturdum. Şehrin geçmiş günlerini karanlıktan kurtardım. Gördüm ve düşündüm ki yanlış günde düşünülmüş, yanlış günde yaratılmış bu şehir. Oysa ki atalara ne kadar güvenmiştim. Güvenmemek lazımmış günden ve kendimden gayrı hiçbir şeye. Karar verdim ansızın. Bu şehri yeni çağda karmalı ve yeniden kurmalı. Emir verdim işçilere:

Bir meydan serin şöyle
Şehrin orta yerine
Gölgeli bir meydan olsun
Meydan insanla dolsun

Bir meydan döşediler, hem görülmeye değer hem de değme taşlardan güzel. Borular çalsın, toplayın şehirdaşları meydana. Uzun bakır borular öttüler uzun uzun.

O bakırdan bir boru
Ne de olsa emir kulu
Ne üflersen onu öter
Ne üflersen onu söyler

Şehirdaşlar toplandı. Önce yoktular. Borular ötünce toplandılar.

Ben bu şehrin türkmenbaşı
–hem yıkıcı hem yapıcı
Bu şehri yeni çağın harçlarında karmaya
ve yeniden kurmaya
Karar verdim bir anda

dedim ve onlara başka bir şehrin öyküsünü anlattım enli sesli bir çalgının eşliğinde. Sesi enliydi çalgının. Ensiz sesli bir çalgı yakışmazdı bu merasime. Gerçi ensiz sesli çalgı da yoktu. Olsaydı onu da yeniden kardım ve enli sesli yapardım. Alışmıştım bir kere yeniden karma fikrine.

